

Αποξενωση και προκατάληψη

/ Θαυμαστές διηγήσεις / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Σε μία αίθουσα αναμονής αεροδρομίου, στην θέση των Virs απλώνεται αναπαυτικά στα καθίσματα μια νεαρή γυναίκα. Δίπλα της ακουμπά ένα βιβλίο και ένα πακέτο μπισκότα που μόλις είχε αγοράσει για τις ώρες αναμονής. Στο διπλανό κάθισμα, ένας καλοβαλμένος νεαρός κύριος είναι αφοσιωμένος στο βιβλίο του. Καθώς η νεαρή γυναίκα διαβάζει αμέριμνα, απλώνει το χέρι της και παίρνει ένα μπισκότο. Την ίδια στιγμή ο κύριος παίρνει κι αυτός ένα μπισκότο. Τι θράσος! Από τα μπισκότα που μόλις είχε αγοράσει για τον εαυτό της!

Ενοχλημένη, παίρνει ένα δεύτερο μπισκότο αλλά και ο νεαρός κύριος παίρνει άλλο ένα, χαμογελώντας της ευγενικά. Ο θυμός της έχει ξεπεράσει κάθε όριο, είναι πια τελείως οργισμένη. Στη συνέχεια για κάθε μπισκότο που έπαιρνε αυτή, έπαιρνε άλλο ένα και αυτός. Ώσπου, στο τελευταίο, η νεαρή βράζει από οργή και περιμένει να δει τι θα κάνει ο αγενής. Αυτός, κόβει στα δύο το μπισκότο και της προσφέρει το μισό. Έξαλλη πλέον η κοπέλα, μαζεύει βιαστικά τα πράγματά της και ορμά έξω από την αίθουσα.

Στη διάρκεια της πτήσης ανοίγοντας την τσάντα της διαπιστώνει έντρομη ότι το πακέτο με τα δικά της μπισκότα βρισκόταν εκεί άθικτο, ποτέ δεν το είχε ακουμπήσει στο διπλανό κάθισμα της αίθουσας αναμονής. Έπαιρνε από τα μπισκότα του χαμογελαστού κυρίου! Όμως, ήταν πια πολύ αργά για να διορθώσει την παρεξήγηση. Δεν ήξερε τίποτε γι' αυτόν, ενώ έσπευσε να «αναγνωρίσει» οργισμένα το δικό της λάθος στην συμπεριφορά του!

Κι' έτσι, έλειψε η ευκαιρία για ένα αυθόρμητο διάλογο· που θα παρέμενε οργισμένη παρεξήγηση αν δεν έβρισκε άθικτα τα μπισκότα της. Θα μπορούσε να τα είχε ξεχάσει κάπου αλλού. Άραγε οι άλλοι πάντα σκοπεύουν να μας πάρουν κάτι; Μήπως μας έχουν δώσει κιόλας κάτι που το αγνοούμε αυτάρεσκα; Εμείς δεν κάνουμε ποτέ λάθος;

Πηγή: agiazoni.gr